

میر

ساختمان تجاری- اداری و لیکنسر، تهران
رتبه اول ساختمان های عمومی
عباس ریاحی فرد، فری ناز رضوی نیکو

- گزارش کامل جایزة معمار ۸۸ و طرح های شرکت کنندۀ
- مسابقه مجموعه تجاری- اقامتی بانک پاسارگاد مشهد
- مجمع عمومی جامعه مهندسان معمار
- دومین جایزة معماری داخلی و...

VILLA, LAVASAN

NAQSHE-E-JAHAN-PARS CONSULTING ENGINEERS

ویلای لواسان

مهندسان مشاور نقش جهان-پارس

•Client: Jamali Family •Design manager: Seyyed Hadi Mirmiran, Hamid Mirmiran •Design associates: Saman Sayyar, Baharak Kashani, Daryoush Shafaghati, Leila Akbari •Land-scape & Interior design: Faryar Javaherian, Saman Sayyar, Fereydoon Bader •Structure: Afkham Sabagh •Mechanical: Masood Akbarzadeh •Electrical: Mohammad Khoshtinat •Construction: Hampayeh Construction Co., Azar 79 Co. •Start date: 2005 •Completion date: 2008 •Area: 9000 m² •Total built area: 2500 m²

جبران کند. این قطع ارتباط باعث شده پروژه شبیه به هتل شود. نوع سازه هم باعث کوچک شدن اتاق ها شده.

کامران افشارنادری: برای صحبت در مورد این پروژه می خواهم آن را با پروژه سازه بامبو مقایسه کنم. این دو پروژه دقیقاً متضاد همانند. کار اصلی معماری این است که یک پدیده عادی (Ordinary) را به یک پدیده خاص (Extra ordinary) تبدیل کند. این سازه بامبو در واقع یک کلبه است. یعنی یک موضوع کاملاً عادی. ولی معمار توانسته با حداقل هزینه آن را هم از نظر فضا و هم از نظر تکنولوژی تبدیل به یک موضوع خاص بکند. اما این پروژه های است که هم دسترسی به پول داشته، هم منظره و هم کارفرمای خوب. همه چیز داشته ولی در نهایت همه ویژگی های آن عادی اند: از نظر قرار گیری در زمین، و ارتباط با شیب، از نظر سازه که مهندس دانشمیر به خوبی توضیح دادند، از نظر فضاهای داخلی که فاقد هویت اند و بالاخره از نظر سبک شناسی. ساختمانی است که به نظر می تواند بیمارستان باشد، یا اداره یا فرودگاه یا هر جای دیگر به جز خانه.

حسین شیخ زین الدین: من با بیشتر حرف هایی که زده شد موافقم، به خصوص این موضوع که پروژه می خواهد با زمین تعامل داشته باشد، ولی درست بالعکس از آن جدا شده. ولی معمار با سلیقه است. گرچه اعمال سلیقه باید کمی مهار می شد.

* این پروژه به دلیل اظهار نظرهای طولانی تر ناچار در دو صفحه معرفی شده است.

• محل اجرا: ابتدای بلوار اصلی شهر، داخل کمربندي، کوچه شهید راکی، پلاک ۲۱ • کارفرما: خانواده جمالی مدیر طراحی: سید هادی میرمیران، حمید میرمیران • همکاران طراحی: سامان سیار، بهارک کشانی، داریوش شفقتی، لیلا اکبری • منظر و طراحی داخلی: فریار جواهریان، سامان سیار، فریدون بدر • سازه: افخم صباغ • تأسیسات مکانیکی: مسعود اکبرزاده

• تأسیسات الکتریکی: محمد خوش طینت [اجرا]: شرکت ساختمانی همپایه، شرکت ساختمانی آذر ۷۹ • تاریخ شروع: ۱۳۸۴ • تاریخ اتمام:

• مساحت زمین: ۹۰۰۰ مترمربع • زیربنای ۲۵۰۰ مترمربع

رضای دانشمیر: در نگاه اول پروژه جذابی است و ویژگی های جالبی دارد. ولی وقتی به نقشه محوطه نگاه می کنیم ترکیبی است از یک معماری بین المللی و یک باغ ایرانی. معمار باید تکلیف خود را روش می کرد که هدف اصلی کدام است. اگر بین المللی بوده باید محوطه به شکل دیگری طراحی می شد و اگر معماری ایرانی بوده، بنا باید حور دیگری طراحی می شد. نکته دوم آن است که با وجود متراز خیلی زیاد (حدود ۲۵۰۰ مترمربع) فضاهای قابل استفاده کمی وجود دارد و بیشتر زیربنای آن صرف راهرو و شبیراهه شده در مجموع فضاهای خصوصی پروژه خیلی محقق به نظر می آیند. نکته سوم سازه پروژه است که از منطق دکارتی برای معماری غیردکارتی استفاده کرده، آن هم در جایی که نه ضوابط شهرداری و نه پارکینگ تعیین کننده نبوده اند. در طراحی ویلا این غم و غصه ها را نداریم. پس چه لزومی داشته که با تحمیل این سیستم سازه ای به طرح در وسط راهرو و داخل اتاق ها هم ستون گذاشته شود؟ به نظر من با وجود صرف هزینه زیاد این پروژه ماحصل کاری اندک بوده است.

اما نکته مثبت پروژه این است که معمار موفق شده به کارفرما پروژه ای را بقیه ای از دنیا که متعارف نیست. اغلب کارفرمایانی که پروژه ای در این مقیاس به معمار سفارش می دهند معمولاً با یک طرح، طرحی کلاسیک، به سراغ او می روند و در اینجا موفقیت معمار در توجیه یک طرح غیر متعارف نکته مثبتی است. فرانکو میکوچی: پروژه های مسکونی خیلی بزرگ پروژه های مشکلی هستند چون «حس خانه بودن» به راحتی در آن ها از بین می رود. در این پروژه ارتباط بنا با سایت به خاطر پیلوت از بین رفت و تراس هم نمی تواند این جایی را

